Ч. 45 (11.299). Львів, вівторок 28. лютого 1928. Оплачено готівкою. Рік XLVI.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДЕННО ПЕРЕДПОЛУДНЕМ

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов. — Конто почт. щадн. 145.322. — Адресе для телеграм: „Діло", Львів. — Гол. Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем. Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА: Місячно: в краю 4·50 зол. — За границею: В Америці 1 долар, Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Італії 7·50 зл., Німеччині 7·50 зл., Швайцарії 8 шв. фр., Чехословаччині 30 ч. к., Румунії 150 лей, Болгарії 7·50 зл., Австрії 7·50 зл. — Зміна адреси 1 зол.

Телеф. Редакції: 29-41. Друкарні: 29-26. — В справі оголошень звертатися до Адміністрації. — ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

18 Всі українці голосують на одиноку правдиво національну українську листу 18

Монструальний процес.

Передові білоруські діячі на лаві обвинувачених.

Паралельно з широко закроєною виборчою акцією, рівнобіжно з нечуваною і дуже різноманітною виборчою активністю проурядових кол відбувається й друга акція, що проявляється політичними процесами. Під теперішню пору маємо аж три такі процесні пункти на двох протилежних кінцях довгої і широкої „кресової" смуги: на півдні: Львів і Чортків, а на півночі: Вильно. Львівський процес, процес Атаманчука, Вербицьких і тов. тягнеться вже повний місяць (розпочався 25. січня), виленський процес б. послів Тарашкевича, Рак-Михайловського, Мйотли, Волошина і тов. розпочався місяць пізніше (23. лютого), а початок чортківського процесу Близнюка і тов. призначений на 28-го лютого ц. р.

Всі ті політичні процеси є менше або більше масовими, всі вони відбуваються на українській і білоруській території, їх учасниками (обвинуваченими) є українці і білоруси, а обвинителями і суддями поляки (як державні урядовці). В основу обвинувачення лягли два великі закиди, які в погляду права є злочинами: державна зрада і шпіонажа, отже зрада польської держави і шпіонажа в некористь тієї держави.

Загально говориться про наростаючу стабілізацію відносин у Польщі. Ту думку поширюють проурядові й навіть польські опозиційні до уряду чинники не лише в краю: ще інтензивніше поширюється думка про стабілізацію відносин у сучасній Польщі за кордоном. Французька, англійська, американська і навіть німецька преса тепер на переговори освітлює відносини в той спосіб, немов то в Польщі прийшло до рівноваги не лише на економічному, але й політичному фронті, а головно: немов то національна квестія завдяки вирозумілости і навіть прихильности „уряду сильної руки" марш. Пілсудського багато втратила на своїй гостроті.

Вдумчивий і безсторонний обсерватор, який не вірить „на слово" тенденційній пропаганді, маючи на приміті хочби згадані три політичні процеси, які відбуваються майже одночасно, і то в хвилі виборчого напруження всіх заінтересованих чинників, мусів би прийти до іншого пересвідчення.

З трьох політичних процесів: львівського, виленського і чортківського — своїми розмірами, значінням і можливими наслідками на перший плян вибивається другий, виленський.

Виленський процес, це процес суспільно-політичної і культурної еліти Зах. Білоруси. Коли матимемо на увазі, що західні білоруси мають всього 60 інтелігентів з університетською освітою і 202-членну громаду кваліфікованого інтелігентського нарибку (студентів), коли матимемо на увазі, що число кваліфікованої білоруської інтелігенції під Польщею не перевисшує 300 (тисяча) осіб, то процес 56-ти діячів „Білоруської Громади", менше або більше кваліфікованих інтелігентів є процесом білоруської еліти, є монстр-процесом, справді нечуваним в історії національно-політичних і соціяльних рухів. А на чолі обвинувачених, один з найбільших сучасних білоруських інтелектів, б. доцент петербурського університету Бронислав Тарашкевич.

Пригадаймо кількома словами хід подій останніх літ:

Відродженські рухи поневолених Росією народів підчас революції збудили й серед білорусів надії на вільне життя. Йдучи слідами українців, білоруси проклямували Білоруську Народню Республіку. Однак вони були за слабі, щоби довший час протиставитися натискові сходу і заходу. Минськ заняла червона армія майже без опору. Національний уряд Ластовського еміґрував. Серед протибільшовицьких настроєних білорусів зродилися надії на Польщу. Падеревський навіть заманув був Ластовського до Варшави, щоби з ним умовлятися про федерацію. Але скоро тільки Ластовський найшовся в польській столиці, він побачив себе фактично конфінованим. З важким трудом удалося йому вирватися з польських обіймів і податися до Ковна.

В таких умовах застав білорусів ризький трактат. Білорусь поділено на дві частини: більша припала Росії і з неї створено Білоруську Соціялістичну Радянську Республику, меншу приєднала до себе Польща і з неї створено польонізаційний терен для польських осадників.

Значна частина, — можна сказати — більшість білоруської інтеліґенції була настроєна польонофільськи. Прононсованим польонофілом був Бронислав Тарашкевич, вихований в польській революційно-демократичній фразеольоґії, завзятий пропаґатор білорусько-польського братання. В своєму ідеалістичному світогляді він за добру монету брав фрази: вільні з вільними, рівні з рівними! Тарашкевич не лише витав вступаючі до Вильна війська ґен. Желіґовського, але й значно пізніше, вже як голова Білоруського Соймового Клюбу, висловлював погляд про можливість уладження польсько-білоруських взаємин. А тимчасом становище на Зах. Білоруси гіршало з кожним днем, надії Тарашкевича тріскали як мильні баньки. Білоруське шкільництво, що повстало було під німецькою окупацією, майже в цілости зліквідовано; земельна реформа не лише стала мітом, але на білоруську національну територію посунула хмара осадників. Білоруську інтеліґенцію в більшости прогнано з державних посад, тюрми все більше почали заповнюватися білоруськими патріотами.

Actio aequal reactioni. Зовсім природно, що польська акція викликала реакцію. В душі того самого Тарашкевича відбувся глибокий переворот. Він побачив, що всі його надії не мають найменшого ґрунту під собою. Навпаки, дійсність безсердечно топче їх заболоченим чоботом. З яскравого польонофіла він став послідовним опозиціоністом.

Без сумніву, що не без впливу на цей переворот були події в Рад. Білоруси. Саме тоді, коли в демократичній Польщі над білоруськістю зависло марево заглади, по другому боці, в Минську, розростався процес білоруського відродження. Перш усього селянство прийшло в посідання землі, повстало білоруське шкільництво, засновано білоруський університет, розпочався живий культурний процес. Радянська Білорусь стала білоруським Піємонтом. Минськ став атракційною точкою для всіх білоруських патріотів, доказом чого є факт ліквідації еміґраційного уряду Ластовського й його поворот у Минськ. Зовсім природно, що Минськ мусів впливати на Вильно, бо треба рахуватися з фактом поділу білоруської території. Ясно, що коли Вильно не могло мати впливу на Минськ, то мусіло статися навпаки — і то тимбільше, що ще недавно обі частини Білоруси жили спільним життям.

Висловом переміни цих настроїв у масах, а пересвідчення серед значної частини інтеліґенції було створення в 1925 р. „Білоруської Сел.-Робітничої Громади", політичної організації соціялістично-народницького напрямку. На її чолі став б. польонофіл Бр. Тарашкевич. В короткому часі організаційна сітка „Білор. Громади" поширилася по всій Білоруси, гуртуючи в своїх рядах до сто тисяч членів. Розуміється, більшість з них творила номінальних членів, та всежтаки, це була перша серіозна спроба згуртувати білоруські маси в суцільній політичній організації.

Розріст „Громади" викликав тривогу в польській пресі. Єдиним засобом для розвязки білоруського питання вважала вона репресії, до яких почала наклікувати уряд. І справді в січні 1927 р. відбулися масові арешти серед провідних білоруських діячів. Без згоди сойму арештовано послів: Тарашкевича, Рак-Михайловського, Мйотлу, Волошина і Соболевського та пос. Головача (члена Нез. Хлоп. Партії), а разом з ними кілька десяток білоруських діячів, як: Островський, Луцкевич, Буревич, Шнаркевич, Ковш и інші. В якийсь час після арештів переведено перлюстрацію арештованих. В тюрмі остало 56 арештованих, які в дні 23. ц. м. стали перед судом у Вильні, обвинувачені в державній зраді і шпіонажі. Крім того деякі з них, як: Козаченко, Ковалів, Корнилович і Коваленич є ще обвинувачені за вбивство провокатора Никодима Іваншевича.

Розправа проти 56 обвинувачених білоруських діячів потриває кілька місяців. Покликано до неї 421 прокураторських свідків і 8 знавців та около 300 свідків оборони.

Звертає увагу, що оборонцями підсудних виступили й деякі польські адвокати, як Сьмяровський, Бабянський й інші. Цей виступ є досить характеристичний. Після масових арештів вдарено у радісний звін, що — мовляв — „Білоруську Громаду", це „гніздо більшовицьких шершенів" зліквідовано і тим раз на все поставлено хрест над політичною організацією білоруських народніх мас, на які впав страх, що спричинив прочищення дороги для безконкуренційних польських впливів. Але в короткому часі прийшло розчарування. Обвинувачені безсумніву не мають нічого спільного з комунізмом. Але після їх арештування до голосу прийшли молоді, виховані під комуністичними впливами, які почали розгортати діяльність по більш лівій напрямній, як арештовані посли й діячі. З хвилею арештування й усунення з політичної арени „громадівських" народницьких діячів прочищено дорогу не для польських, але якраз комуністичних впливів. В деяких польських колах почали жалувати непродуманого до кінця кроку з січня 1927 і тим треба пояснити виступ у виленському процесі польських оборонців. Вони бажають направити попереднє лихо. Чи це їм вдасться, важко сказати. До направи лиха, хочби частинного, треба чогось більше, як навіть виправдання білоруських діячів. А при тому треба мати на увазі, що віднини виправданням не вирівнюються ризького кордону.

Нові арешти.

Вчора подали ми коротку вістку про арештування б. посла і голови Української Парляментарної Репрезентації СЕРГІЯ ХРУЦЬКОГО в Дубні і про арештування СЕРГІЯ ШЕРЕМЕТИ в м. Козині Дубенського повіту. Нині дістали ми відомости про арештування ще й інших діячів Українського Національно-Демократичного Обєднання: на вічу в селі Остапівцях, коломийського повіту арештовано редактора „Нового Часу" і кандидата на посла з листи ч. 18 на станиславівський (53) виборчий округ ДМИТРА ПАЛІІВА. Арештованого відставили до тюрми в Коломиї.

В Перемишлі арештовано урядовця повітової канцелярії УНДО СЕНЕЧКА ОСИПА, і аґітатора УНДО ПОВХА. — В останній хвилі наспіла з Волині вістка, що там арештували в с. Телиці Кременецького повіту ДМИТРА ЕРСТЕНЮКА в часі передвиборчого віча УНДО. Арештованого делеґата Ц. К. УНДО відставила поліція до кременецької тюрми. — В Надвірній арештовано д-ра БОРИСЕВИЧА. Він відбуває голодівку. Це жнива останніх трьох днів. А що буде далі?

Виборчі інструкції.

I. Вказівки для мужів довіря листи ч. 18

Для того, щоб підчас виборів до Сойму і Сенату не було цілого надужиття, кожна партія, котра виставляє свій список кандидатів, має право призначити свого мужа довіря, щоби він слідив за ходом виборів. Отже й у нас, українців в кожному обводі буде такий муж довіря і його заступник; їх призначить уповноважений нашої державної листи [illegible] і виданий [illegible] на письмі за своїм підписом.

Ваш [illegible] мужі довіря [illegible] помістись зі своїм обводом, себто знать, які села входять до обводу, [illegible] часі [illegible] виборів [illegible]

та звязи з обводовим українським виборчим комітетом і уповноваженим листи, повідомити всіх виборців, де й коли буде голосування, а, що найголовніше, щоб всі знали число нашої листи. Це число: 18

За день до виборів повинні вони обійти всіх виборців свойого обводу, нагадати їм йти до виборів, дати кожному чисту карточку, з надрукованою цифрою 18 (такі карточки одержать вони від свойого окружного уповноваженого, чи повітового комітету), допильнувати, щоби карточки ці виборці мали при собі, щоб усі інші (з іншими числами) знищили; **коби з якоїнебудь причини готових карток забракло, то треба взяти шматок чистого білого паперу, написати чорнилом число 18 і роздати виборцям.** Якщо канцелярія обводової виборчої комісії на другому селі, то слід найняти віз, на котрім поїхали би до обводу хворі, старі та женщини.

Звернути особливу увагу на такі села, де українців мало.

День перед виборами муж довіря і його заступник повинні зголоситися до обводової комісії та показати предсідникови і членам комісії свої уповноваження. В день виборів від 9 години рано аж до кінця підрахунку вислід голосування муж довіри мусить бути в виборчому помешканні; в разі потреби вийти хочби на хвилинку, він залишає на своє місце заступника. Перед початком голосування муж довіря оглядає кімнату, щоб не було в ній ніяких відозв, плякатів, значків, щоб стіл зі скринкою (урною) стояв по середині, щоб нікого крім членів виборчої комісії і мужів довіря не було. Потім оглядає саму урну (скринку) чи дійсно в ній нічого нема, а також принесені головою комісії коверти, котрі повинні бути всі однакової краски (кольору) з печаткою голови окружної комісії, розміром 9 на 12 центиметрів.

Підчас голосування муж довіри сидить за столом з виборчою комісією, стереже, щоби ніхто не отвирав скринки і не заглядав до неї. Виборці повинні входити по одному й зголошувати своє назвисько та імя; члени комісії дивляться в списки виборців, якщо виборець є в них, голова дає йому коперту, в котру виборець вкладає свою карточку, не показуючи, що на ній написано. Ніхто з присутних не має права розмовляти з виборцем. Вложивши карточку до коперти і не замикаючи її, виборець віддає коперту голові, котрий, не розглядаючи карточки, кидає коперту до скринки; виборець виходить, а на його місце приходить другий і т. д. В разі сумніву муж довіря може жадати, щоб голосуючий дав доказ, що дійсно його назвиско таке як зголошує; доказом таким може бути: „довуд особісти", російський чи австрійський пашпорт, військовий документ, метрика, витяг з книг населення, студентська легітимація, як також особиста знайомість виборця хоч з одним членом комісії.

Найбільше уваги повинен звертати муж довіря на підрахунок голосів: один з членів комісії виймає зі скринки коперти, бере карточку і віддає її голові, котрий повинен голосно перечитати число, а карточку показати мужеві довіри, котрий записує собі всі числа на одним папері, а 18 (наше число) на другім, щоб не помилитись. Коли вже в скринці не буде ні одної карточки (а в тім треба переконатись особисто), робиться загальний підрахунок, скільки голосів впало на кожне число. Карточки уважаються за неважні: 1) коли вони вложені до коперти, на якій нема печатки, чи з яким-небудь значком; 2) коли на них не написано числа; 3) коли крім числа на картці є якісь нотатки (значки або слова), 4) коли картка не білої краски, 5) коли в коперті знаходиться більше карток з ріжними числами; 6) коли на картці написано число неіснуючої окружної листи кандидатів.

По скінченні підрахунку муж довіря підписує разом з головою й членами комісії протокол.

Якщо він зауважить які-небудь надужиття чи несправедливість, то робить про це заяву на письмі і долучує її до протоколу.

Муж довіря перед виборами повинен докладно ознайомитись з виборчою ординацією, щоби добре знати, як проводиться виборча акція.

По скінченні підрахунку він негайно повідомляє про вислід голосування свого окружного уповновавненого і український виборчий комітет.

II. Практичні вказівки в справі виборів.

1) Хто має право голосування? Право голосування до Сойму має кожний громадянин і громадянка, які в дні 5-го грудня 1927 р. скінчили 21-ий рік життя, а право голосування до Сенату має кожний громадянин і громадянка, які в тім самім речинці скінчили 30-тий рік життя.

2) Де голосується? Кожний виборець до Сойму голосує в обводовій виборчій комісії тої місцевости, в якій він був замешкалий щонайменше один день перед розписанням виборів, то є перед днем 5-го грудня 1927 р. Кожний виборець до Сенату голосує в обводовій виборчій комісії тої місцевости, в якій він був замешкалий щонайменше один рік перед тим речинцем.

3) Коли голосується? До Сойму голосується дня 4-го березня, а до Сенату дня 11-го березня (в неділі) від год. 9-ої рано до 9-ої вечір безперервно. До голосування кожний є обовязаний зголоситися сам, а не очікувати ніякого візвання.

4) Як голосується? При комісії зголошує виборець своє імя і прізвище, а тоді дістає порожну остемпльовану коперту, до якої вкладає картку з числом 18 (може її зложити в двоє) і так віддає коперту предсідникові комісії. Картка мусить бути біла, неушкоджена, неповаляна, незаписана ніякими іншими знаками окрім цифри 18

Остерігаємо українських виборців перед картками, поширюваними невідомими ворожими чинниками у Львові і в краю, на яких цифра 18 має поміж обома цифрами точку, або перепинку. Такі картки є **неважні.**

5) На яку листу голосується? Кожний щирий українець і українка голосує тільки на одинону українську національну листу ч. 18 Хто з байдужности відтягнеться від голосування, або голосуватиме на іншу листу, той ділає на шкоду народу.

6) **Йдучи до голосування** треба мати при собі документ, що отверджував би тожсамість виборця як особисту легітимацію, картку зголошення, робітничу книжку, метрику, книжку Каси Хорих, або якийсь інший особистий документ, або йти голосувати з другим знайомим виборцем, який в разі потреби міг би потвердити ідентичність особи.

7) Голосувати вільно тільки особисто.

8) Кожний виборець має право віддати тільки один голос і то в тій комісії, в якій він уміщений у списках виборців.

В справі школи Шашкевича.

Під увагу українського громадянства у Львові.

Пишуть нам:

Українському населенню міста Львова не треба, здається, пригадувати того великого значіння, яке має для нас українська народня школа ім. Маркіяна Шашкевича. З цеї школи, що істнує у Львові вже кількадесять літ, вийшли цілі лави відомих наших громадян, що зазначилися в нашому національному житті позитивною працею і поважними ділами як на освітно-культурному, так і на економічному полі.

В якому положенні находиться ця одинока наша міська школа у Львові, який її стан, знаємо всі. Тому не без вдоволення приняли львівські громадяни вістку, що в грудні м. р. комісар міста Львова вложив поважну квоту в бюджет для збудування нових міських шкіл, а між ними й української школи ім. Шашкевича. Наші громадяни втішилися тим, але не застановлялись певно ближче над тим, як ця постанова буде виконана, а саме: в якім місці буде наша школа збудована і як устроєна, щоби могла дійсно відповісти потребам населення. Тимчасом одна і друга сторінка є дуже великої ваги, тимбільше, що заходить поважна небезпека, що діло може бути переведене не по нашому бажанню.

І так щодо місця, то школа ім. Шашкевича, як одинока наша міська школа у Львові повинна находитися безумовно в середмістю, щоб була доступна для всіх частей міста. Але саме тут заходить велика трудність, бо, як відомо, все середмістя є щільно забудоване і тяжко найти в нім місце на нашу школу. Також щодо внутрішнього уладження будови. Наша школа складається з двояких відділів, хлопячих і дівочих, котрі в близькім часі мусять бути розділені на два окремі заведення. Будова мусить бути отже так виведена, щоби складалася з двох окремих частей, обіймала для обох достаточне поміщення і відповідала правилам новітньої педагогії. Але й тут деякі міські круги раді б збути нас чимнебудь і лишити нас на дальше в клопітливім положенні вічної журби і боротьби за нашу школу.

Справа має рішитися в короткому часі. Тому звертаємо увагу нашого громадянства, особливо компетентних його чинників, щоб над нею негайно і зріло застановились. Не дай Боже, аби на нас упав колись докір, що маючи нагоду до заспокоєння довголітнього бажання нашого населення, ми прогайнували цю хвилю і допустили до створення чогось такого, що може зовсім не буде відповідати потребам українського населення в столиці краю.

Один з батьків.

На виборчому фронті.

ПЕРЕДВИБОРЧИЙ ПІДГОТОВЧИЙ РУХ У КРАЮ.

ОКРУГ 53. (СТАНИСЛАВІВ).

Отинійщина.

Дня 16-го лютого ц. р. відбулося передвиборче віче у **Вороні.** Присутніх **около** 150 осіб. Проводив о. Анатоль Майковський. Реферував голова Пов. Комітету УНДО д-р Дрогомирецький. Підчас дискусії забрав голос кацапський агітатор Яків Кондрат, одначе люди висміяли його і не дали йому говорити. Ухвалено одноголосно голосувати на листу Обеднання ч. 18. — Дня 17-го лютого ц. р. відбулося **віче в Закрівцях.** Після реферату д-ра Дрогомирецького забрав голос відомий місцевий хлібоїд, б. наказний війт Петро Савчин, який почав промовляти за державною листою ч. 1. До товариства дібрав собі ще двох хлібоїдів Петра Цибія з Угорник і Василя Григорова з Отинії, які підчас балакання Савчина кричали раз по раз „нех жиє Пілсудскі". Зібрані вічевики заявили одноголосно, що не хотять бути зрадниками народу і будуть голосувати тільки на українську листу ч. 18.

Товмаччина.

Дня 1. лютого ц. р. відбулася довірочна нарада в **Товмачі.** Засновано повітовий виборчий Комітет Обеднання. — Дня 2. лютого ц. р. відбулося віче в **Королівці.** Реферував кандидат на посла листи ч. 18 на станиславівський округ Василь Добрянський, а від радикальної партії д-р Іван Макух. Віче майже одноголосно заявилося за партією УНДО і листою ч. 18. Того самого дня відбулося з таким самим успіхом віче в **Прибилові** — Дня 10-го лютого ц. р. відбулося віче в **Колинцях.** Того самого дня в **Гриміавцях,** дня 16. лютого в **Нижневі,** дня 17. лютого в **Кутисках** і дня 19. лютого жіноче віче в **Колинцях.** На всіх вічах реферував кандидат Василь Добрянський й інші. На всіх вічах присутні заявилися за партією УНДО і листою ч. 18.

Печеніжинщина.

Дня 12. лютого ц. р. відбулося передвиборче віче в **Бані Березівській.** Реферував канд. на посла листи ч. 18 сел. Юра Чукур з Ковалівки і Дмитро Кузик з Печеніжина. Дня 15-го лютого ц. р. відбулося віче в **Березові Вижнім.** Реферував делегат Повіт. Комітету Д. Кузик. Гурт сельробівців і радикалів старалися перервати промову, одначе рішуча постава присутних заставила їх замовчати. Вибрано Виборчий Комітет УНДО в обох селах.

Сколівщина.

Дня 15-го лютого ц. р. відбулося віче в **Тернавці.** Присутніх понад 100 старших громадян виборців. Після реферату делегата Пов. Комітету Обеднання п. Осипа Ткачука всі однодушно рішили голосувати тільки на листу ч. 18. Треба згадати, що обідси мав п. Ткачук відхати на віча до сусідніх сіл, одначе поліція в Опірці відібрала йому особисті документи і не дозволила їхати на дальші віча. Того самого дня відбулися віча в **Тухлі і Либохорі.** Реферував канд. на посла листи ч. 18 о. М. Притула. Присутні одноодушно заявилися за листою ч. 18. — Дня 19-го лютого ц. р. відбулося величаве передвиборче віче в **Тухольці.** Реферували канд. на посла о. М. Притула і д-р Дольницький. Промовляли також о. Зубрицький і о. Йосифович. Всі присутні одноголосно ухвалили йти до виборів під прапором національної партії УНДО. Того самого дня відбулося передвиборче віче в **Погарі,** де реферував Осип Ткачук, а також віча в **Корчині Шляхоцькім і Корчині Рустикальнім та Крушельниці.** На всіх трьох вічах реферували о. Левинський, М. Комарницький і П. Матисякевич. На всіх вічах усі присутні заявилися за партією УНДО і в певність, що ціла Сколівщина піде до виборів одною лавою і буде голосувати тільки на одну листу ч. 18. Того самого дня відбулося друге віче в місті **Сколім.** Присутні радили над технічним переведенням передвиборчої організації.

ВІДГУКИ ДНЯ.

Відгуки Маскаради.

Прогула Маскарада як буря і оставила по собі квасні як... звичайно. Сплетні, сплітки, пльотки, плітки і як хто хоче — літають по Львові, по краю, а за місяць будуть і в Америці.

— — — — — — — — — — —

— Щ-о-о-о? І ви це називаєте справедливим? Вона нагороду?!... Хіба за ноги!..

— Ви абсолютно упереджені до пані С.

— Я до неї?!... Ані трошки. Але жюрі!... Воно поняття не має.

— Бачите, мені здається, що ліпшого жюрі не можна й подумати.

— ? ? ?

— Є лікар, архітект, суддя, поет, старшина, маляр, музик, журналіст, критик, письменник...

— Але всі старі.

— Безпристрастні!

— Власне тому!!..

— — — — — — — — — — —

Прогула Маскарада. Є покривджені, є невдоволені, але остаточно все це забудеться, пройде, пірне в глубині забуття

Тільки жюрі ще довго буде предметом словних наступів (коби хоч на тому скінчилося!) і неодин з того жюрі пожалує своєї участи в маскараднім суді. За ненагороджену маску образились на нього не тільки одиниці, але цілі роди. А відомо, що в Галичині значить, коли на тебе лихий якийсь впливовий рід!

— — — — — — — — — — —

— Жюрі?! Що це за жюрі?!

— Чому ви так кажете, пане старший наддиректор?

— Половина з них не має мінімум екзистенції... Двіста золотих — то має буть платня?!

— Але при чім тут платня?

— При тім, що вони не можуть мати поняття про красу костюму.

Галицька Україна, як відомо, не ділиться на класи, касти чи партії, а на висоту пенсії.

— — — — — — — — — — —

До одного з членів жюрі приступає якийсь молодий чоловік.

— Чому „Мінерва" не дістала нагороди?

— Або я знаю чому!

— Що то за відповідь?

— Господине! Будь ласка відчепіться від мене.

— Я собі то запамятаю.

— Добре, запамятайте.

Молодий чоловік відходить, роздумуючи над помстою — по можности — сильно кроваюю.

— — — — — — — — — — —

Чого доброго, а повстане в нас „Терористична маскарадна організація" і зачнуться атентати.

— — — — — — — — — — —

З огляду на та все заявляю, що більше до жюрі належати не буду. Нащо мені каліцтва?

І так та маска, яку я нагородив би, не дістала нагороди.

Була на Маскараді прекрасна „Зелена рибка", яка навіть по розмаскуванні не стратила свойого чару.

Була „Чортиця", яка звабилаб чоловіка на саме дно пекла.

Було „Радіо" дуже добре обдумане — на мою не фахову думку — солідно збудоване.

Були і „Пільні Дзвіночки", якими кожний кавалер дуже радо заквітчав би свою хату, покинувши парубоцький стан.

Але щож?! Мій голос у жюрі не був більший, від голосу солістів у наших хорах, або голосу овець на вечерницях...

Мене переголосували в одній випадку

я переголосовував у других і т. д. і т. д.

Вийшли з того квасн, як було до переведмидження і як у нас звичайно водиться. З квасів вилізуть сверки, зі сверок восрогування і йде і йде — як іде від часу „коли земля руськая стала єсть".

— — — — — — — — — — —

Щоби оминути на будуче всіх оцих неприємностей, пропоную:

Покликати до жюрі самих директорів, а на голову виволити якусь урядову особу, чужої народности.

Або ще простіше:

Зажадати правительственного комісара...

Галактіон Чіпка.

АРЕШТУВАННЯ.

В Городенці арештовано Івана **Василишина**, кандидата на посла з листи ч. 18 (округ 58. Станиславів). — Передучора арештовано в **Коломиї** студентів **Француза** і Чоліє, агітаторів Українського Національно-Демократичного Обєднання.

1.500 ВИБОРЧИХ ЗАЖАЛЕНЬ.

Варшава, 26. лютого 1928.

До вчорашнього дня внесено до найвищого суду 1.500 зажалень у справі уневажнення виборчих лист. Засідання виборчої палати найвищого суду аж до дня виборів відбуватимуться тричі денно, щоби полагодити всі зажалення до речинця виборів.

ПЕРЕДВИБОРЧЕ ВІЧЕ

Українського Нац.-Дем. Обєднання.

Львів, 27. лютого 1928.

Скликане українським Нар. Виб. Комітетом передвиборче віче відбулося в неділю 26. лютого в полудне в салі „Сокола". Промовляли д-р Дмитро Левицький, Міләна Рудницька, о. прал. Куницький, бувш. пос. Хруцький та ред. Полєнтний. С. Хруцькому перервав промову поліц. комісар і загрозив розвязанням віча. Всі присутні, які заповняли салю „Сокола" і подвіря „Дністра", заявилися одноцушно за листою УНДО.

АРЕШТУВАННЯ КОМУНІСТІВ.

Львів, 27. лютого 1928.

В неділю улаштували львівські комуністи передвиборче віче в кінотеатрі „Люна" при вул. **Жовківській.** Коли другий з черги бесідник у промові виступив проти уряду, пол. комісар розвязав віче. Поліція арештувала з присутних 20 осіб.

БЛЬОК МЕНШОСТЕЙ У РУМУНІЇ.

Букарешт, 26. лютого 1928.

Представники німецької і мадярської меншости у Румунії звернулися до українців і жидів з предложенням утворити бльок. Бльок цей мав би виборюти культурно-національну автономію для нац. меншостей у Румунії. Жиди не дали що відповіди на поставлені предложення.

ІТАЛІЙСЬКО-АВСТРІЙСЬКИЙ КОНФЛІКТ.

Рим, 26. лютого 1928.

В італійській пресі йде пристрасна дискусія з приводу промови австрійського канцлера Зайпля і протиіталійських маніфестацій австрійського парляменту. Всі часописи зазначують, що нема квестії „південного Тиролю" та що Італійці не трактують німецької німецької меншости гірше, ніж Чехословаччина, Румунія, Югославія і Польща.

В дипльоматичних колах кажуть, що Мусоліні зажадає офіціяльно оправдання від австрійського уряду. Зачувати, що Мусоліні виголосить промову, в якій торкнеться і справи півд. Тиролю.

Відень, 26. лютого 1928.

„Політ. Кор." подає, що італійський посол Аврірі явився у канц. Зайпля та повідомив його, що на тол. порученни італ. уряду виїздить до Риму, щоби здати звіт. Кажуть, що Аврірі не верне вже на своє становище.

Біржа.

Гроші.

Долар 8·87·75—8·88·75, канадійський долар 8·83·50—8·84·00, корони чеські 0·26·25—0·26·50, австрійський шилінг 1·25·00—1·25·00, рум. лей 0·04·50—0·05·00, французький франк 0·34·50—0·35·00, швайцарський франк 1·71·50—1·71·75, англійський фунт 43·40—43·80, німецька марка 2,11·95, данцігський гульден 1·72·99, червінець 3.·50—32·80.

Золото: 20 кор. 36·40—36·70, 20 франків 34·40—34·75, 20 марок нім. 42·50—42·80, 10 рублів рос. 46·80—47·20.

Срібло: кор. австр 0·69·00—0·70·00, 5 кор. австр. 3·52—3·00, фльорен австр. 1·76—1·80, рублі рос. 2·95—3·06, копійки за рубель 1·48—1·54.

Збіже.

Пшениця двірська 47·25—47·50, пшениця селян. 45·2 —46·25, жито 37·00—38·50, ячмінь бровар. 39·00—40·00, ячмінь на мливо 34·25—34·25, ячмінь пастівний 31·00—32·00, овес 31·00—32·00, кукурудза румунська 34·00—35·00, бараболі рафовані 5·50 6·00, фасоля біла 40—50, фасоля колірова 40·00—45·00, горох вікторія 55—60, горох польовий 40—50, бобик 33·00—34·00, сіно 7·50—8·50, солома 4·25—4·75, гречка 40·75—41·75, льон 68·00—71·00, ріпак озимий 68·00—71·00, мука пшенична 40-прц. 82·00—85·00, мука пшенична 50-прц. 75·50—76·00.

З Пенсійного Інституту.

В справі виплати рент емеритам Пенсійного Інституту.

Розпорядженням Міністерства Праці й Суспільної Опіки в Варшаві устaлено, що від дня 1 січня 1928 року належить виплачувати емеритам Пенсійного Інституту Українських Приватних Службовиків у Львові ренти у такій висоті, яка булаб їм припала, колиб вони були обезпечені не в Пенсійному Інституті а в „Закладі Пенсійнім для функціонарів" у Львові на підставі пенсійного закону з 1909 р. згл. з 1921 р. **з додатком** у висоті половини ріжниці поміж згаданою рентою а рентою, яку передбачує **новий закон** про пенсійне обезпечення умових працівників з 1927 року.

Старшина Пенсійного Інституту зарядила виготовлення обчислень, щоби установити, у якій саме висоті побиратимуть емерити Пенсійного Інституту ренти на підставі згаданого розпорядження, а немаючи ще обчислень ще готових виходила з цього, що всім емеритам припадуть до виплати нижчі ренти в порівнанню з рентами дотеперішними, статутовими. Тому Старшина вжила енергійних заходів і добилася, щоби було дозволено виплату рент за місяць січень і лютий 1928 у висоті, яку емерити до 31. грудня 1927 в Пенсійному Інституті отримували. Нині, вище згадані обчислення вже закінчені, при чому показується, що ренти, які відповідають розпорядженню Міністерства одну категорію емеритів дуже кривдять, за те ренти інших емеритів значно підвищуються. Є також категорія емеритів, що до котрих розпорядження майже не вносить змін.

В межичасі прийшло зарядження Комісії Ліквідаційної Інституції Обезпечень Працівників Умових у Варшаві, щоби виплачувати ренти у висоті, яку предвиджує розпорядження Міністерства.

В звязку з сим Пенсійний Інститут уважає за свій обовязок довести до відома всіх заінтересованих, що ренти на день 1. березня 1928 року виплачуватиме у висоті, що її передбачує розпорядження Міністерства, а не у висоті, що її досі виплачувалося.

НОВИНКИ.

— **Новий папський нунцій в Польщі.** Римська курія іменувала новим папським нунцієм у Польщі еп. Мармаджія, що був передше нунцієм у Празі, а ще передтим нунцієм у Букарешті (1920, перший нунцій в Румунії). Нунцій Мармаджі ур. 1876 р. в Римі. В перших 20 роках священства займався він працею серед молоді й робітництва, опісля викладав в університеті св. Аполінарія фільософії права. Перед своїм іменуванням нунцієм працював у т. зв. „конгрегації надзвичайних справ" і м. ін. також в кодифікаційній комісії канонічного права. — Постійну нунціятуру в Польщі установлено ще в 1555 р. Обовязком нунція є пильно стежити за церковно-релігійними справами в дотичній державі і повідомляти про все римську курію.

— **Львівська хроніка.** Титул дентиста видавався двом молодим панкам найкращою фірмою для вложкування довірливих людей; тому Станислав Войнаровський і Казимир Яринович збирали оголошення до ріжних видавництв, підлержуючи свою до ріжних видавництв, підлержуючи свою кишеню. Вони виступали навіть як покликуючись на урядовці. Третій (не спільник) Генрик Гембальський збирав ленти „для сліпих вояків". — Звились у Львові два головні винуватці митових зловживань Моравський і Горошко; перший із них сам зголосився до слідчого судді, заявивши, що їздив за кордон і до вини не почувається. — Нивка самовбивств між молодими жінками тягнеться далі: вранці найшли молоду жінку невідомого імени затроєну водником на вул. Цетнеровській.

— **Чистоту в домах** пригадує львівським домовласникам і сторожам магістрат, який висилає свої санітарні контрольні комісії і накладає кари за неохайність.

— **Чи є спадкоємці по д-рі Івановй Ключенковії?** Суд у Сараєві визначив до червня цього року речинець для них, щоби зголошувались до спадщини залишеної нашим земляком на чужині.

— **Катастрофи й нещастя.** У Колюмбії (півд. Кароліна) впали з літака дві летунки. — Великі повені в Нових Уельсі (Англія) затопили зовсім місто Графтон і сусідні села. — У ніч. фабриці алюмінія Швабах експльозія вбила двох робітників. — 6 тижнів скаженіє на Ляманші буря і не дозволяє доступити до морської ліхтарні Льонгшіпа, де є 6 сторожів. Сторожі дають сигнали світлом, але невідомо, чи всі вони ще живуть. — У румунськім місті Таргу, недалеко Букарешту, загорілась уночі вязниця, де було 600 арештантів. Є підозріння, що арештанти підложили вогонь, сподіючись утекти підчас паніки. Скільки їх згоріло, досі невідомо.

— **„Український правопис".** 6—8 лютого в Харкові відбулося засідання президії державної правописної комісії в складі наркомосу М. О. Скрипника (голова президії), А. Т. Приходька (товариш голови), академика А. Ю. Кримського, проф. О. М. Синявського та представника ДВУ — С. В. Пилипенка. Президія переглянула весь „проект українського правопису" та остаточно розвязала трудні питання українського правопису (правопис чужомовних слів). Голові президії М. О. Скрипникові доручено написати загальну передмову до „Українського правопису", акад. А. Кримському коротку історію українського правопису, проф. О. Синявському історію праці правописної комісії та Г. Голоскевичу скласти докладний покажчик словник до „Правопису". Остаточно зредагувати ухвалений „Правопис" доручено проф. О. Синявському. У травні-червні „Правопис" має затвердити Раднарком і тоді він стане обовязковим. До цієї радісної новини можемо додати хіба те, що „Діло", єдиний орган і єдине видавництво у Галичині, що прийняло вже два роки тому всі найосновніші правила правопису внесовані у згаданім проекті Київської Академії Наук, так, що на майбутнє йим залишуться тільки невеличкі зміни, щоби вдержати одноцілість правопису із нашими радянськими земляками.

— **Рекорди.** Недалеко від Гльозеля (Франція), де недавно найшли фальсифікати старинного письма, тепер найшли... штучні печери неолітичної епохи. — У Ленінграді оголосили поклик до безробітних лікарів, щоби їхали на провінцію. Із 761 зголосилось лише 76; 400 безробітних стягнули із списків біржі праці, а 270 рішили виключити із членів союзу за кару. — Чотири рази конфіскував держ. комісар „Газету Варшавську" за те, що вона не змінила ч. 55 на 56. — Найзвичайніша сова задержала поїзд між Вологдою і Ленінградом: сіла на гаулець крізь який виходила пара з льокомотиви. — Сестра ексказйзера княжна Вікторія вибирається із своїм мужем Зубковим літаком через море. — Японський мікадо, що крім державних справ студіює біольогію відкрив якогось нового галапаса. — Щойно тепер вернувся в уральське село Покровск російський вояк Ефім Глазачов, що в 1914 р. дістався до німецького полону, а звідти втік у Францію, де працював досі. Цікаве, що за той час він майже забув російську мову.

— **Гарні гроші.** Предміщар на американську фльоту каже про 4 міліярди і 176 мілійонів долярів (40 міліярдів золотих!) Президент Кулідж, якому ця сума видавалась таки за великою, заявив, що буде досить 10-ої частини із неї на 25 крушлаків по 10.000 тонн. Секретар держ. маринарки домагався кредитів ще на 46 інших зброєних кораблів. Підчас дискусії в парляменті виявилось, що треба би багато старих кораблів заступити новими, себ то треба би мати ще 4 міліярди 176 міл. дол.!

— **Квіти на літаках.** Між представниками голяндських квітів на Ріжері і союзом німецьких торговців ведуться переговори в справі перевозки квітів не залізницею, а літаками. Є це тож в інтересі південно німецьких міст, Праги та Будапешту, які діставали би квіти скорше і свіжі.

— **Мумія Леніна.** „Русское Время" видаване емігрантами, повторяє чутки, які щораз більше поширюються в Московщині про долю мумії Леніна, зладженої після смерти великого диктатора. Якийсь час загал Москви міг без трудностей оглядати Леніна в домовині, у мавзолею на Красній Площаді біля Кремля. Згодом цей мавзолей зачинили і про нього перестали писати. Причиною було те, що тіло Леніна почало розкладатися. Уряд покликав найкращих анатомів і бактеріологів, щоби найшли на це спосіб. Певні заходи значно мали ще погіршити стан тіла. Тоді рішили, що обличчя, яке буде виставлене прилюдно мусить бути зроблене з еластичної гуми або воску. Цю маску мав зробити відомий лікар Бродський. Маска, що вона вдалась дуже добре і робить враження правдивого тіла, а поруч домовини влаштовано весь апарат для піддержування потрібного холоду. Доступ до мавзолею Леніна дуже важкий: публику пускають групами по 50 осіб і нікому не дозволяють довше задержуватись при домовині. Чи все це правда — не відомо, але правдою є, на жаль, те, що всі кажуть.

— **Літературний куток.** Державне Видавництво України готується видавати альманахи нової української літератури. Ці альманахи виходитимуть довший неперіодично, а з нових роком постійно під назвою „Новини". Альманахи обиратимуть в окремі група письменників по їхніх оцінках творчости. До складання притягнуть крім письменників Радянської України, і письменників Західної України. Цього року вийде 3—4 альманахи. — Робітники полтавського архіву знайшли на горищі будинку колишн. дворянських зборів кілька універсалів гетьмана Івана Скоропадського, виданих у 1710—1718 рр. і гетьмана Кирила Розумовського 1752 р. Універсали кажуть про поширення прав Полтавського ратуша та про те, що селяни околишніх сел повинні платити гроші й давати продукти на урядове військо. На горищі знайдено також наказ Петра І. з 3. лютого 1709 р. перед наступом шведів на Україну. Наказ сповіщає молодість України „о пожалованіи малороссійскому народу прежнихъ вольностей и принятія малороссійскаго народа под защиту великороссійскаго государства".

— **Не вірять Воронову.** Англійське міністерство внутр. справ заінтересувалось дослідами д-ра Воронова над уліпшенням породи баранів. У Тунісі метода Воронова дала прегарні висліди через „хрещування та щіплення; барани дістали більшу вагу і вовни. Одначе англійські знавці поставились до цих здобутків скептично, кажучи, що цю методу не можна прикладати загально.

— **Світова всячина.** Процес бувш. грецького диктатора Пангальоса почнеться за місяць; тепер він відповідає перед парляментською слідчою комісією; його боронитимуть 4 адвокати. — У Брукселі дає український хор і балет при співучасти бандуриста Ємця кілька вечорів із балом. — Мадярський парлямент змінив закон про університетський нумерус клявзус. — З нагоди роковин Толстого радянські фільмові підприємства приготовляють низку фільм із „Війни та миру", „Анни Кареніни", „Козаків"... — Афганістанський емір підписав договір дружби між Афганістаном і Швайцарією. — Литовські єпископи видали відозву проти суспільної деморалізації у звязку з теперішньою ж. ночною модою та танцями. — У Рейнщині окупаційна влада заборонила виставу фільми „Червоний летун", що звеличує сміливість німецького летуна підчас війни. — До нюйорського банку прийшло від радянського уряду 5 міліардів золотом. — У Ню Йорку впевняють, що фільма „Життя та смерть міс Кавель" буде в Америці заборонена як підбурююча до війни. — У Сирії скасований стан облоги, газетна цензура і проголошена амнестія для учасників повстання друзів.

— **Справлення помилки.** У нашім справозданні з процесу 17-ох („Діло", ч. 44) зайшла одна помилка, яку просимо справити. А саме при кінці того звідомлення подано, що при перегляді одної записки зголосився до слова обв. Іван Вербицький і заявив, що він тої записки не писав. Було саме навпаки: Ів. Вербицький заявив, що то він ту записку (яку приписувано Михайлові) писав. Після цеї знавець прелєгіант провірював письмо обох Вербицьких, полишувавши їм ту саму записку.

— **Вина лікурґічні.** З огляду на се, що з причини ціи і услівій при продажі наших

Кухня майбутности.

Ультрафіолєтне проміння та їжа людини.

Світло сонця, кинене на призму розпадається, як відомо, на сім кольорів, з яких червона смуга і поза нею, ультрачервона для ока невидні, мають ділання тепляне, а фіолєтна частина і невидна ультрафіолєтна — холодні і мають ділання хемічне. Під впливом цеї останньої відбувається ціла низка хемічних сполук, які дають рослинам і тваринам — життя і піддержують його. Завдяки цим проміням рослина всисає з повітря поживу та складає її в виді мучки; можливо, що вони управляють цілим її життєвим процесом. У людськім організмі вони ділають головно на шкіру, а через неї на всі органи, кермуючи переміною матерії.

Природним джерелом цих ультрафіолєтних промінів є сонце. На жаль, до землі доходить їх мало, бо вони гинуть у вогкій атмосфері. Зате маємо штучне джерело ультрафіолєту в кремінній лямпі. Є це кварцовий пальник, де кипить живе срібло, а його пара переходячи через кварцеві стіни видає ультрафіолєтні проміні. Так витворене ультрафіолєтне світло має велике лічниче значіння і то не лише для хорого, але головно для здорового організму, на який впливає посередно через свій вплив на їжу.

Їжа людини має окрім білковини, товщів, цукру, солей і води, ще й інші складники, звані вітамінами, яким нині приписують велике значіння для вдержання здоровля, гармонійного розвою тіла а навіть життя. Вони находяться в городині та товщах рослинного походження, далі в маслі, яйцях і мясі. На жаль, при прилагоді цих продуктів через варення та печення, більшість частин із них зникає. Тому-то щораз частіше чуємо поклики: „їжте сире!"

Досліди над прикметами ультрафіолєтних промінів доказали, що насвітлювана ними їжа не тільки не тратить вітамін, але навпаки: дістає лічничі прикмети через те, що зміцнює (активізує) вітаміни. Це торкається у першій мірі товщів себто масла та рибячого трану, товщу званого холестерином, молока та ярин, що мають найбільше вітамін, а є потрібні для розвитку костей і зросту. Коли їх насвітлити, тоді вони стають попросту ліками, які даються здебільша дітям. Так прилаждені продукти переходять у крамниці, а звідси до ширшого загалу. У Німеччині приготовлюють таке лічниче молоко в широких розмірах, тим способом, що в стайнях поміщують кремінні лямпи, які насвітлюють корови та молоко.

І молоко і товщі можна насвітлювати кремінною лямпою. Риби сушені на сонці збирають у своїм товщі та масі вартісні елементи із перерібки ультрафіолєтного світла. Отже ультрафіолєтне світло впливає корисно на їжу, подаючи організмові матеріял до зросту та розвитку. В останньому часі виринула думка, щоби страви варити під діланням кремінного світла. Хто знає, чи в майбутности кухня не буде більше подібна до лікарської лябораторії як до царства сучасних куховарок, легковаженого всіма, а тоді в цій лябораторії головним її паливом стане кремінь, що висилає ультрафіолєтне проміння.

Д-р Софія Парфанович

З музичного життя.

САЛЬОМЕЯ КРУШЕЛЬНИЦЬКА В АМЕРИЦІ.

Довідуємося з приватного листу, що виступи Сальомеї Крушельницької в Злучених Державах, де вона має дати всього 10 концертів по найбільших центрах, тішаться надзвичайним успіхом. А вже американські українці — то просто ентузіястично витають нашу гордість і славу, Сальомею Крушельницьку.

Як тільки Сальомея Крушельницька висіла на беріг, її повитала велика громада українців, при чому їй вручено велику китицю цвітів, перевязаних українськими національними лентами. Вже тут на березі піднесено їй і інші дарунки. А в неділю 22. січня, коли то з нагоди українського свята злуки відбулися в ріжних українських товариствах урочисті збори й концерти, Сальомея Крушельницька святкувала разом з нашими людьми. Того дня вона була гостем у 3 українських товариствах: двох національних і одному соціялістичному. Як тільки С. Крушельницька показалася між нашими людьми, її принято невмовкаючими оплесками й окликами „Слава". В кожнім товаристві витано її промовами, після чого вона дякувала і здоровила розентузіязмовані маси. Образ того повитання був просто надзвичайний.

В кожнім програмі своїх концертів має С. Крушельницька цілу низку українських пісень. Між ін. співає вона Лисенка „Якби мені, мамо, намисто", Людкевича „Ой вербо, вербо" і богато інших народніх пісень ріжних авторів. Тут треба замітити, що дехто з українських композиторів посилав С. Крушельницькій свої композиції, але в такім незугарнім виді (писані олівцем!), що вона тільки з трудом могла їх відшифрувати. Хто з наших музиків мріє про славу, про імя в світі, повинен дещо інакше поступати зі своїм доробком. Сальомея Крушельницька допомогла стати славними навіть зовсім молодим італійським музикам, а деяких просто таки відкрила. Чомуж би вона не мала допомогти своїм, якби вони тільки вміли і схотіли подбати про це?

По своїм турне в Америці Крушельницька, як зачуваємо, має дати низку концертів на Вел. Україні, куди її здавна запрошують.

Дописи.

СТРИЙ. *(Соціялістично-радикальне віче в Стрию за 18-кою!)* На торговий день, 23. лютого, скликали соціялістично-радикальні кандидати: Рудницький, Романишин і Берегуляк віче до салі „Сокола" в стрийськім Народнім Домі. Всіх виборців соціялістично-радикальних зійшлося кільканацять. Більше й нема їх в стрийському повіті. На це віче прийшов також гурт прихильників 13-ки й обох партій „сель-робу" з сельробівським кандидатом Стефановим. Очевидно зявилися також селяни, робітники й міщани з цілої Стрийщини. Коли почав промовляти до працюючого народу села й міста пан радикальний кандидат Рудницький, знаний тут хіба з дуже, але то дуже поганої „праці", густо переплітаної перобством, зібрані вічевики почали його так дотепно й слушно „інтерпелювати", що завстидження п. кандидат зараз перервав свою бесіду і втік. До голосу прийшов тов. Мацегін, „сель-роб" з 13-ки. Стрийські селяни й робітники в мить відібрали йому охоту далі промовляти. По цім президія віча зложила на бажання зібраних виборців свої мандати і уступила. Вожди стрийських „радикалів" і господарі віча: пан Фіцалович (покінчений богослов, що перейшов на латинський обряд), Берегуляк (що зі страху і для кандидатури прозвав себе тепер радикалом) та Романишин (що давси їм одурити і як агент „Дністра" всіх їх від нещасного випадку обезпечив) рвали собі волося на голові, викрикували то плакали. Ніщо не помагало. Віче вибрало собі нову президію, викинуло з салі Стефанова та всіх „сельробів" і всіма голосами заявилося за єдиною незалежною українською листою від ч. 18. При цім ухвалило віче протест проти того, що всяких хитрунів з найпоганішими жидами радикали і сельроби беруть тепер на свої листи. Установлено, що всі ці „партії" повинні відкликати свої листи, бо в Стрийщині йде тепер одна люта боротьба: поміж 1 і 18.

Театри.

„Коопер. Український Театр" під дирекцією м. Стадника (вул. Шашкевича).

27-го г. 3·30 попол. „Дон Кіхот з Етенгайму" Л. Галана (для молоді знижка).

Міський великий театр:

27-го г. 7·30 веч. „Страшний Двір".

28-го „Завмерле місто", опера Корнгольда, премієра.

29-го „Гра кохання та смерти", Р. Роллана, премієра.

Міський „Театр Новин":

27-го г. 7·30 веч. „Дівчина з Пусти".

28-го г. 7·30 веч. „Дівчина з Пусти".

29-го г. 7·30 веч. „Дівчина з Пусти".

Кіна.

Аполльо: „Червона танечниця".
Лев: „Верден".
Палас: „Графиня Даніщев".
Фатаморгана: „Білі Ночі".
Casino: „Дощ рож".

Передвиборчі віча і збори.

Позір громадяни Городецької дільниці!

Льокаль Виборчого Комітету Українського Нац. Обєднання на Городецьку дільницю міститься в салі Сокола III., вул. Городецька ч. 93. Урядові години щоденно від 10—12 передпол. і від 4—7 вечером.

Позір Стрийщина!

В середу, 29-го лютого відбудеться велике окружне віче в **Дашаві**, на якім промовляти буде кандидат Антін Максимович.

ОКРУГ 54. (ТЕРНОПІЛЬ).

Повітове віче УНДО Тернопільщини відбудеться в Тернополі в салі Міщанського Братства в середу 29-го лютого 1928 о год. 12-ій в пол. Промовляють кандидати на послів о. прал. Леонтій Куницький, д-р Степан Баран і п. Антін Кунько. У обох вічах участь селян і селянок та інтелігенції конечна.

Позір Надвірнянщина!

Дня 28. лютого велике повітове віче в салі „Народнього Дому" в **Надвірній**. Початок в год. 1-шій в полудне. Реферувати на вічах будуть кандидати листи ч. 18. на 53. округ.

Позір Скільщина!

В четвер 1. березня відбудеться друге передвиборче віче в **Синевідську Вижнім**. Промовляти буде кандидат Антін Максимович.

Позір Збаражчина і Новоселеччина!

Дня 1. березня 1928 р. в четвер відбудеться велике віче УНДО в **Збаражі**.

✝ Посмертні згадки.

Ганя Дурбаківна, укінчена львівська семінаристка, померла по короткій недузі тифу в домі родичів у Войнилові дня 24. п. м. в 21. році життя В. І. П.

✝

Анна з Петринів ОЛЕКСИШИНОВА

жена пароха Суховолі пов. Броди, найдорожша і найліпша дружина, Мама і Бабця, заснула в Бозі заосмотрена Найсв. Тайнами дня 22. лютого 1928. проживши 60 літ. Сумний обряд похоронний відбувся в суботу дня 25. лютого з дому жалоби в год. 9. рано.

Горем прибиті **муж, діти, внуки.**

Оповістки.

Репертуар Нового Українського Театру під дир. П. Карабіневича:

Устечко:
26. II. Іспанська муха.

Заліщики:
27. II. Гейша.
28. II. Царевич.

Тлусте:
29. II. Пан Твардовський.

Ягольниця:
1. III. Пан Твардовський.
2. III. Вихрест.

Копичинці:
3. III. Царевич.
4. III Два злодії.

До Театру заангажована артистка Ужгородського Державного Театру п. Левитська. 4—?

Заходом Українського Технічного Товариства відбудеться дня 3. марта 1928 в год. 7. вечером в салі „Просвіти" відчит Тов. Михайла Павлова на тему: Сучасний стан техніки порожнечі (vacuum). Гостям раді! — Виділ.

Округ виборчий ч. 54 і округ сенатський тернопільського воєвідства. Повновласти для мужів довіря з підписом повновластва листи ч. 18 Д-ра Івана Ямимчука розіслано на адресу повітових організацій для всіх громад дотичного повіту — а це в окрузі виб. ч. 54 до сойму і сенату, — а в окрузі виборчому ч. 55 в повітах, що належать до тернопільського воєвідства — лише повновласти до сенатських виборів. Повітові організації перешлють ці зголошення поодиноким громадам свого повіту, а мужі довіря листи ч. 18 самі зголосяться до предсідника своєї обводової виборчої комісії і предложать йому це зголошення з підписом д-ра Ямимчука. — *Д-р Ст. Баран.*

Подяка.

Славця Брикайлівна, радість, потіха і надія родичів, відійшла до Бога скоропостижною смертю дня 9. лютого 1928 в 9-ій годині зрана, по короткій а важкій недузі. В тім важкім горю, яке післав нам Господь мабуть за гріхи наші, знайшлися Добрі Люди, які не тільки словом потіхи і розради, але й добрим ділом помогли нам перебути ті найтяжчі хвилі в нашім життю. Нехай буде нам вільно отсею дорогою зложити щире „Спасибі" в першу чергу місцевому пароховi Високопреподобному о. Деканові Людомирові Загірському за щирі похоронні молитви і безкорисне віддання повоза на це сумне торжество, Всечеснішому співтрудникови лат. обряду о. М. Дирбусові за щирі молитви, Високоповажаній Пані Директорці обох шкіл і її старенькій Мамі за щиру потіху і поміч, Високоповажаній Пані Петронелі Гнійовичевій за богато благородних прислуг і правдивої посвяти в любові ближнього, Достойним Паням учительського збору обох шкіл а особливо Пані Броні Левицькій і Пані Еві Кузьмяківній за участь в похоронi і щире заняття послідними потребами Покійної Славці, яку й Вони так щиро любили, Високоповажаному п. Юліянові Зельманові за неодну тиху й благородну прислугу, місцевим паніям і молодіжи за участь в похоронi і перенесення дорогих тлінних Останків Славці на місце вічного спочинку, — і Всім Учасникам сего сумного торжества, яких при найліпшій волі тут може поминули ми, нехай псевищий Господь буде найбільшою подякою й нагородою перед нами.

Родичі.

За редакцію відповідає Василь Мудрий. Видає Видавнича Спілка „Діло". З друкарні Видавничої Спілки „Діло", Львів, Ринок ч. 10.